

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VII. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Antonio Prato, S.R.E. Cardinali S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

integro præponatur. Quod cum feceris, non magno tuo labore
 gratiam, es consecutus apud Deum gratiam, apud homines
 illud. Nos quidem qui tui totum sumus, & tuo nomini, famam,
 honorisque precipue dedisti: quantum erit in nobis, non sine
 minus huius tui tanti ac tam insignis beneficii prædicationem, ne-
 que nunc silentio regi, neque apud posteros mutam esse. Vale.
 Carpentoracti, Prædicæ Nonas Iulij, M. D. XXXI.

VII

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.
 Antonio Prato, S. R. E. Cardinali S. P. D.

Quæta fuerit humanitas in excipiendo Paulo meo, cum is
 illatum ad te meis verbis venisset: quanta declaratio eius
 benevolentie, quam erga me susceptam habes, eo referente
 narrataque cognoui. Pro qua, quid ego tibi dicam? Habere
 me gratum tibi? habeo equidem. Sed quid istud est, tantis iam
 à te beneficiis acceptis? An me relaturum eam aliquando? Quis
 audeat hoc loqui? aut quis non intelligat, sicut ad solis lumen
 lychni igniculum, sic ad virtutem, ad amplitudinem, ad auto-
 ritatem tuam, meas omnes fortunas nullius esse momenti? Sed
 ne ego plane ingratus sim, si non agnoscam, & cui, & quantum
 debeam, audebo nimirum agere tibi gratias, atque eas quidem
 quantum possum maximas: te vehementer deprecans, ut tua illa
 preces atque eximia erga me humanitas, qua me tibi in per-
 petuum obtinixisti, hoc etiam addat ad reliqua plurima bene-
 ficia omni, aut meam hanc gratiarum actionem in bonam
 partem accipiat: meumque memorem, & gratum animum ap-
 probet, etiam si pares meæ voluntati effectus non sequantur. Id
 quod me à sapientia, & ab animi tui æquitate spero iam impe-
 trasse. Ego hoc tempore versor in opere omnium difficillimo,
 ut dicit Pauli epistolam interpreter ad Romanos. Cuius operis
 curam sum quoque librum confecissem (nam in tres libros tota
 illius commentatio est) forte iter hac habuit amplissimus vir
 Collega tuus Franciscus Turnonius, cognitaque meorum stu-
 diorum ratione, cum me multum ut perseverarem hortatus est,
 tum illud petiit, ut simul atque hunc primum perfecissem librum,
 ad eum statim mitterem: quod idem postea per literas non desti-
 tit pollicere. Id ego nunc feci: nulli, ipsum volumen, exami-
 nandum omnium doctorum iudicio, qui modo æquitatem ani-
 mi cum doctrina habeant coniunctam. Nam quod ad me atti-
 nes, paratus ad verum, sum, & probari, & reprehendi. Quæ etiã
 & præcipue si fuerit iusta, mihi futura est utilior: quando per il-
 lum

lam melior & consideratior fiam. Hæc ego ad te scripsi, magis
ne quid mearum rerum tibi esset ignotum, quam ut audeam po-
stulare ut hæc legas. Quæ etiam si non indigna, attamen inco-
moda sunt tuis grauissimis & maximis occupationibus. Mihi
salus, dignitas, amplitudo, ita est cordi, ut Deum optimum Ma-
quod ista omnia tibi tueatur, quotidieq; ad secundiores proce-
euentus, regare non desinam: quod sit virtuti, & bonis moribus
ac legibus, sanctaq; fidei Catholica, cum tua insigni laude, quo-
modo semper atque emolumento. Vale. Fride. Calend. Octob.
M.D. XXXII. Carpentoracii.

VIII.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.

Antonio Prato S. R. E. Cardinali S. P. D.

CVM Lugduni fuisset, speciemque illam in te summi & pre-
cellentis viri, de quo tam multa absens audieram, ipseque
pluribus in rebus ita esse cognoueram, oculis mei presens fa-
cisset, fuissetque cum magna mea cum voluptate, nec minor
cum admiratione contemplatus: propterea quod voluptatem
mihî meus in te perpetuus amor, singularisq; obseruantia, ad-
miracionem verò sapientiæ & virtutis tuæ magnitudo afferere
possum tibi confirmare, post meum illinc discessum, memora-
tui semper mihî in animo ita versatam esse, ut non dies, neque
noctes, mea de te cogitatio, & cura aliquid conandi, quod pro
tuis plurimis erga me beneficiis gratus in te esse intelligerem, in
lo modo requiesceret. Et si enim superioribus temporibus tu mihi
quam destitisti de me bene mereri, tuamque ego in meis rebus
omnibus, quæ ope & auxilio tuo egerunt, beneuolentiam et
ga me, humanitatem, liberalitatem sum expertus: tamen hoc re-
cente factio, quo mihi dedisti preclarum apud Regem tui de me
iudicij testimonium: idemque desulisti, ac de optimi Regis vo-
luntate mihi es pollicitus: si Regem, & Regiam colere, & de-
ctari vellem, amplissima mihi fortune premia non defutura.
Hoc inquam tuo prestantissimo merito, quo nullum maius
tanto & tali viro ne optari quidem potest, ita sum ad omnem be-
nevolentiam & studium colendi tui ac venerandi nominis in-
tatus, ut ne si vitam quidem pro te effundam, vel partem partem
tuorum meritorum videar consecutus. Quamquam enim dicitur
est, quod ego amplitudinem tuam & colo, & diligo, omnique lo-
nore, atq; obseruantia prosequor, multisq; tuis erga me bene-
uolentiæ significationibus summè deuictum me atq; obliga-
tum esse sentio: tum autem de grauitate, doctri-^a, sapientiâque
tua ita existimo, ut nullum propè exemplum tale, l. o. minis terua
mole